

Zważywszy, że Republika Łotewska nie przyjęła wciąż wszystkich przepisów transponujących niezbędnych do wykonania tej dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji, Komisja w dniu 29 września 2022 r. postanowiła wnieść do Trybunału skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 258 akapit drugi TFUE, że Republika Łotewska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 106 rzeczony dyrektywy.

(¹) Dz.U. 2014, L 13, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-769/22)

(2023/C 54/19)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K. Talabér-Ritz, L. Malferrari i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie, że przyjmując a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény (ustawa nr LXXIX z 2021 r. o przyjęciu surowszych środków przeciwko sprawcom przestępstw pedofilii oraz o zmianie niektórych ustaw celu zwiększenia ochrony małoletnich), Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy prawa Unii, w następujący sposób:

(1)

- przewidując zakaz dostępu małoletnich do treści, które popularyzują lub prezentują odejście od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmianę płci lub homoseksualność, Węgry naruszyły art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym (¹), art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (²), art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- przewidując zakaz dostępu małoletnich do reklamy popularyzującej lub prezentującej odejście od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmianę płci lub homoseksualność, Węgry naruszyły art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych (³), art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym, art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- nakładając na dostawców usług medialnych oferujących linearne usługi medialne obowiązek zaklasyfikowania do kategorii V wszystkich programów, których elementem definiującym jest popularyzowanie lub prezentowanie odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualność, i w konsekwencji obowiązek nadawania ich w godzinach 22.00–5.00 oraz wyłączając tego rodzaju programy z możliwości zaklasyfikowania ich jako przekazu leżącego w interesie publicznym lub reklamy o użyteczności społecznej, Węgry naruszyły art. 6a ust. 1 dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- nakładając na radę ds. mediów obowiązek zwrócenia się do państwa członkowskiego, w którego jurysdykcji działa dostawca usług medialnych o przyjęcie skutecznych środków i podjęcie działań w celu położenia kresu stwierdzonym przez radę ds. mediów naruszeniom, Węgry naruszyły art. 2 i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych.

— ustanawiając zakaz, by zawody związane z kulturą seksualną, życiem seksualnym, orientacją seksualną i rozwojem płciowym mogły podejmować działania nakierowane na popularyzację odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualności, Węgry naruszyły art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/UE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1, 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(2) Przyjmując przepisy wymienione w ust. 1, Węgry naruszyły art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

(3) Nakładając na organ mający bezpośredni dostęp do zarejestrowanych danych obowiązek udostępnienia upoważnionemu do tego organowi zarejestrowanych danych osób, które dopuściły się wobec małoletnich przestępstw przeciwko wolności seksualnej i moralności seksualnej, Węgry naruszyły art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 – ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(4) obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 15 czerwca 2021 r. parlament węgierski przyjął a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény (ustawę nr LXXIX z 2021 r. o przyjęciu surowszych środków przeciwko sprawcom przestępstw pedofilii oraz o zmianie niektórych ustaw celu zwiększenia ochrony małoletnich). Ustawa ta wprowadza zmiany do szeregu różnych przepisów prawnych obejmujących w szczególności usługi medialne, reklamę, handel elektroniczny i edukację. Zmiany nakładają szereg zakazów i ograniczeń dotyczących popularyzowania lub prezentowania odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualności.

W dniu 15 lipca 2021 r. Komisja wszczęła przeciwko Węgom w związku z ustawą LXXIX z 2021 r. postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Uznawszy odpowiedź udzieloną przez Węgry za niesatysfakcjonującą, Komisja rozpoczęła kolejny etap postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a w dniu 2 grudnia 2021 r. skierowała do Węgier uzasadnioną opinię.

Uznawszy odpowiedź na uzasadnioną opinię za niesatysfakcjonującą, Komisja postanowiła wystąpić do Trybunału o stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 2, art. 3 ust. 1, art. 6a ust. 1 i art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych, art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym, art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 – ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 1, 7, art. 8 ust. 2, art. 11 i 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

(¹) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

(²) Dz.U. 2006, L 376, s. 36.

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-773/22)

(2023/C 54/20)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, R. Lindenthal i M. Mataija, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka